

ادامه از صفحه اول

رسانه، استارت‌آپ‌ها و پیشرفت کشور

از اِیسن رو برخی از کسب‌وکارهای حاشیه‌ای برای خدمت‌رسانی به استارت‌آپ‌های دیگر به وجود آمده‌اند که گاهی از خود استارت‌آپ‌ها هم سود بیشتری ایجاد کرده‌اند. استارت‌آپ‌ها، کسب‌وکارهای حاشیه‌ای و تمام کسانی که در این حوزه فعالیت دارند، اکوسیستم نسبتاً بزرگ و روبه‌رشدی را تشکیل داده‌اند؛ از دانشگاه‌ها و مراکز و شرکت‌های پژوهشی تا سرمایه‌گذاران، کارآفرینان، مشاوران، بانک‌ها، دفاتر حقوقی، سازمان‌ها و شرکت‌های بزرگ، دفاتر خدماتی و… همه وارد این اکوسیستم شده‌اند. اما مخاطب اصلی در نهایت فعالان حاضر در اکوسیستم نیستند، بلکه مخاطبان اصلی مانند همه کسب‌وکارها، مشتریان استارت‌آپ‌ها هستند؛ مشتریانی که با خرید خدمت‌کالا، موتور استارت‌آپ‌ها را به حرکت وامی‌دارند. بدون مشتری، حیات هیچ کسب‌وکاری تداوم نخواهد داشت. استارت‌آپ‌ها رشد نخواهند کرد و توسعه‌کنشور در عصر جدید نیز به مخاطره خواهد افتاد. از این رو، برای استارت‌آپ‌ها حفظ کانال ارتباطی قوی با مشتریان ارزشی حیاتی دارد. ارتباط با مشتریان تنها برای استارت‌آپ‌ها مفید نیست؛ هرچه مفاهیم استارت‌آپی از سوی افراد بیشتری در جامعه ادراک و شناخت جامعه از استارت‌آپ‌های فعال بیشتر قوی‌تر باشد، نفع‌تها به بزرگ‌شدن اکوسیستم کمک می‌کند، بلکه انتخاب بیشتر و در نتیجه سهولت کیفیت و امنیت بیشتری را برای خود مشتریان به ارغمان می‌آورد است. استارت‌آپ‌ها می‌توانند به کم‌شدن سهم نفت از اقتصاد کلان کشور منجر شود؛ اگر جامعه مطالبه‌گر اکوسیستم استارت‌آپی شود، استارت‌آپ‌ها بزرگ شوند و بعد از مدتی شاهد صادرات خدمات و محصولات استارت‌آپی نیز باشیم. با وجود این اهمیت حیاتی، اکوسیستم استارت‌آپ‌ها از وجود رسانه‌ای قوی که پل ارتباطی بین آنها و جامعه باشد، رنج می‌برد. به همین دلیل اکوسیستم استارت‌آپی، اکوسیستمی درون‌گرا شده که با جامعه ارتباطی ندارد و اخبار آن فقط در بین فعالان آن دهان به دهان می‌چرخد. هنوز فرق یک استارت‌آپ با کسب‌وکار معمولی روشن نیست. هنوز مفهوم سرمایه‌گذاری در نوآوری و فناوری، مفهومی ناشناخته برای سرمایه‌داران است و انتخاب پیشروی آنها، سرمایه‌گذاری در سکه، مسکن، بانک و… است. در چنین بستر و فضایی است که روزنامه «شرق» در حرکتی ابداعی برای اولین‌بار اقدام به ایجاد «سرویس استارت‌آپ» کرده است تا به نوبه خود سهمی هرچند کوچک، اما خطیر و مهم در توسعه‌کنشور ایفا کند. از آنجا که استارت‌آپ بعد از اهمیت‌یافتن پارادایم نوآوری در توسعه کشورها جان گرفته است و با کارآفرینی عجین است، سرویس استارت‌آپ به پوشش اخبار و ارائه مطالب علمی این‌حوزه‌ها نیز می‌پردازد. بنابراین این سرویس به یاری خدا به موضوعات زیر می‌پردازد:

- استارت‌آپ‌ها
- نوآوری
- توسعه ملی مبتنی بر نوآوری
- کارآفرینی.

سرویس استارت‌آپ‌ها مانند یاری صادق، امین و دلسوز در کنار مخاطبان خود است تا از یک سو صدای فعالان اکوسیستم استارت‌آپی باشد و از سوی دیگر صدای جامعه مطالبه‌گری که بر سیاست‌گذاری‌های کلان تأثیرگذار است. هم‌کاران خوب من در این سرویس دست یاری به سوی فعالان و علاقه‌مندان دراز کرده و از پیشنهادات، انتقادات و یاری آنان استقبال می‌کنند. اگر در حوزه استارت‌آپی فعال هستید، خوشحال خواهیم بود با فعالیت شما یا اخبار مربوط به آن آشنا شویم. «سرویس استارت‌آپ»، سرویسی از خود مردم برای مردم است که با تلاش جمعی از علاقه‌مندان و داوطلبان این حوزه کار خود را آغاز می‌کند. ما را در غنای هرچه بیشتر محتوای آن یاری‌رسان باشید.

شرق: مجلس برای شفافیت بودجه امسال اقداماتی انجام داد که تاکنون در بودجه‌های سنواتی لحاظ نشده بود؛ از مکلف‌کردن دولت برای شفاف‌سازی بودجه شرکت‌ها تا شفافیت حقوق‌ها. هر چند هر سال دولت یک دفترچه با عنوان لایحه بودجه به مجلس می‌آورد؛ ولی در این سند مالی، ارقام به‌غایت مبهم و مخفی می‌ماندند. محمدهادی سبحانیان، مشاور معاونت اقتصادی مرکز پژوهش‌های مجلس، دراین‌باره تأکید کرد: «به قدری سطح شفافیت در لایحه بودجه پایین است که حتی دولت نمی‌داند چقدر حقوق و دستمزد پرداخت می‌کند». او همچنین در دومین نشست هم‌اندیشی و اقدام مشترک سازمان‌های مردم‌نهاد و مؤسسات تحقیقاتی فعال در حوزه شفافیت و مبارزه با فساد که با حضور دو نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی، معاون رفاه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، یکی از اعضای شورای شهر تهران و نمایندگان رسانه‌های جمعی روز دوشنبه، ۲۰ اسفند، به میزبانی مؤسسه مردم‌نهاد دیده‌بان شفافیت و عدالت برگزار شد، گفت: «ما تکلیف کردیم که هرکس حقوق می‌دهد، باید به خزانه گزارش دهد. البته بنده خیلی خوش‌بین نیستم که پیشنهادهای ما که تصویب شد، اجرایی شود». باین‌حال گویا عزم‌ها برای مبارزه با فساد جزم شده و ائتلاف مبارزه با فساد تشکیل شده است.

نمایندگان در زمان بررسی بودجه نباید درگیر احکام شوند

احمد توکلی، رئیس هیئت‌مدیره مؤسسه دیده‌بان شفافیت و عدالت

یکی از عوامل بی‌انضباطی در بودجه احکامی است که در ضمن بودجه تصویب می‌شود و مانند سمی مهلک برای آن عمل می‌کند. طبق آیین‌نامه داخلی مجلس نمایندگان برای دادن پیشنهاد، زمان صحبت‌کردن و این‌ قبیل موارد برای بررسی یک موضوع حق و حقوقی دارند؛ ولی در زمان بررسی لایحه بودجه شیوه کاملاً متفاوت است. به‌عنوان مثال در حالت اول مباحث یک‌شوری است و حالت اول نمایندگان دو، بودجه دشواری می‌شود. در اسات اول نمایندگان دو، سه بار فرصت پیشنهاددادن دارند؛ ولی در حالت دوم فرصتی ندارند. در حالت اول نمایندگان می‌توانند در کمیسیون‌ها شرکت کنند؛ ولی در بررسی بودجه عملاً نمایندگان نمی‌توانند در کمیسیون تلفیق شرکت کنند. من در سال ۹۰ با ۹۱ به شورای نگهبان نامه نوشتم و گفت‌م در همان اداره که تلاش شد این پیشنهادها به تصویب برسد، لازم است از طرف نمایندگان مجلس، اصحاب رسانه و سازمان‌های مردم‌نهاد پیگیری و رصد شود تا این مصوبات اجرایی شود و دولت را مجبور کند تا به شفافیت تن بدهد.

سرمایه‌های کشور در اختیار شرکت‌های

نظارت‌ناپذیر است

محمدرضا جعفری، نماینده مردم تهران، ری، اسلامشهر و شمیرانات در مجلس شورای اسلامی

بودجه از چهار ساحت مختلف ماهیت خودش را پیدا می‌کند. این ساحت‌ها بخش درآمدی، هزینه‌ای، احکام سیاستی و جداول بودجه هستند. ما اگر دنبال شفافیت در بودجه هستیم، باید به هر چهار رکن توجه داشته باشیم؛ برای مثال جداول، فصل مهمی در بودجه است که خیلی از اتفاقات در آنها می‌افتد ولی از چشم‌ها دور است. عمده درآمدهای بودجه سه یا چهار قلم اصلی است. یکی از آنها درآمدهای مالیاتی و گمرکی است که حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان از بودجه عمومی را تشکیل می‌دهد. یکی دیگر، سهم دولت از درآمدهای نفتی است که بازهم حدود ۱۵۰ هزار میلیارد است. انتشار اوراق مالی

چیزی را لغو کنند؛ زیرا با قانون تجارت اداره نمی‌شوند. توجیه هم این است که اداره شرکت‌ها با قانون تجارت منفعت بیشتری دارد.

دولت نمی‌داند چقدر حقوق و دستمزد می‌دهد
محمدهادی سبحانیان، مشاور معاونت اقتصادی مرکز پژوهش‌های مجلس

ما تصمیم گرفتیم امسال برای اولین بار گزارشی را به نام شفافیت بودجه در مرکز پژوهش‌های مجلس تهیه کنیم که بحدالاله بازخورد خوبی هم گرفتیم. به‌عنوان مثال در زمان بررسی بودجه ۷۰ یا ۸۰ گزارش از طرف مرکز پژوهش‌های مجلس منتشر می‌شود که مشخص شد گزارش شفافیت بودجه در بین سه گزارش اول از حيث داندلود از سایت مرکز و اقبال عمومی قرار دارد. در رسانه‌های مختلف هم از طیف‌های گوناگون به این گزارش پرداختند، هم کیهان تیت‌ر یک زد و هم روزنامه «شرق»، ما راپزنی‌های مختلفی با نمایندگان کمیسیون تلفیق در زمان بررسی لایحه بودجه و با سایر نمایندگان میزبانی مؤسسه مردم‌نهاد دیده‌بان شفافیت و عدالت دنبال فرایندهای اصلاحی هستیم که از قضا خیلی مطالبه‌گری هم ندارد؛ مثلاً کمتر پیش می‌آید نماینده‌ای به دنبال طرح شفافیتی در بودجه باشد و برای آن امضا جمع کند و به صحن بیآورد. غالب پیشنهادهایی که ما ارائه کردیم و به تصویب رسید، بار مالی ندارد؛ بلکه یک چیزی است که دولت و حکومت باید انجام بدهد؛ ولی انجام نمی‌دهد و ما آن را الزام کردیم؛ مثلاً دولت نمی‌داند که چقدر حقوق و دستمزد پرداخت می‌کند، ما تکلیف کردیم که هرکس حقوق می‌دهد، باید به خزانه گزارش دهد. البته بنده خیلی خوش‌بین نیستم که پیشنهادهای ما که تصویب شد، اجرایی شود. شاید باید به همان اداره که تلاش شد این پیشنهادها به تصویب برسد، لازم است از طرف نمایندگان مجلس، اصحاب رسانه و سازمان‌های مردم‌نهاد پیگیری و رصد شود تا این مصوبات اجرایی شود و دولت را مجبور کند تا به شفافیت تن بدهد.

سرمایه‌های کشور در اختیار شرکت‌های

نظارت‌ناپذیر است

محمدرضا جعفری، نماینده مردم تهران، ری، اسلامشهر و شمیرانات در مجلس شورای اسلامی

بودجه از چهار ساحت مختلف ماهیت خودش را پیدا می‌کند. این ساحت‌ها بخش درآمدی، هزینه‌ای، احکام سیاستی و جداول بودجه هستند. ما اگر دنبال شفافیت در بودجه هستیم، باید به هر چهار رکن توجه داشته باشیم؛ برای مثال جداول، فصل مهمی در بودجه است که خیلی از اتفاقات در آنها می‌افتد ولی از چشم‌ها دور است. عمده درآمدهای بودجه سه یا چهار قلم اصلی است. یکی از آنها درآمدهای مالیاتی و گمرکی است که حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان از بودجه عمومی را تشکیل می‌دهد. یکی دیگر، سهم دولت از درآمدهای نفتی است که بازهم حدود ۱۵۰ هزار میلیارد است. انتشار اوراق مالی

اقتصاد

در دومین نشست مرکز توانمندسازی حاکمیت و جامعه در مؤسسه دیده‌بان شفافیت مطرح شد

ائتلاف برای مبارزه با فساد

حدود ۵۰ هزار میلیارد بوده و حدود ۷۰ هزار میلیارد هم واگذاری دارایی‌هاست. درباره درآمدهای مالیاتی هیچ‌گونه تخمین، برآورد و دلایل و علت‌های منتهی به تخفیفات و معافیت‌های مالیاتی که برای اشخاص حقیقی و حقوقی در بودجه‌های سنواتی در نظر گرفته می‌شد، وجود نداشت. ما با همفکری و هم‌اندیشی با صاحب‌نظران و فعالان این حوزه، تصمیم گرفتیم دولت را مکلف کنیم در بودجه‌های سنواتی فهرست اشخاص حقیقی و حقوقی را که از تخفیفات و معافیت‌های مالیاتی و گمرکی بهره‌مند هستند، در جداول بودجه منتشر کند. این کار برای به نظم درآوردن و شفاف‌کردن شد گزارش شفافیت بودجه در بین سه گزارش اول از بالایی تصویب شد.

از طرف دیگر، ما دولت را مکلف کردیم در رابطه با شرکت‌هایی که سهام ۵۰ درصد دارند و دسته دیگری از شرکت‌ها که اساساً در بودجه به آنها هیچ توجهی نشده بود، گزارش مالی بدهد؛ یعنی هم میزان سهام و ارزش آنها، هم سود و زیان شرکت‌ها و هم میزان پرداختی بابت سود شرکت‌ها را گزارش کند. هر چیزی که تبصره ۲ بودجه به آن اشاره دارد، مربوط به شرکت‌هایی است که سهام آنها مستقیماً متعلق به دولت است؛ درحالی‌که بسیاری از منابع و سرمایه‌های ملی در اختیار شرکت‌هایی است که به‌طور ماموری در اختیار آنها متعلق به مردم و دولت است، اما در شرکت‌های دولتی وارد نمی‌شوند. کدام شرکت‌ها؟ شرکت‌های نسل دوم؛ یعنی شرکت‌هایی که سهام آنها متعلق به شرکت‌های دولتی نیست؛ یعنی شرکت‌های دولتی رفته‌اند و شرکت‌هایی را ایجاد کرده‌اند. در یک ساختار چندلایه شرکت‌های مهمی ایجاد شده و بخش مهمی از سرمایه‌های کشور در اختیار اینهاست و از هرگونه حساسرسی و نظارت و کنترل به دور بودند. شرکت‌های زیر ۵۰ درصد نیز به همین صورت. ظاهراً این شرکت‌ها دولتی نیستند، مثل خیلی از بانک‌ها و خودروسازها؛ ولی حقیقت این است که اینها با یک مدیریت دولتی در یک ساختار پیچیده اداره می‌شوند. تاباندن نور شفافیت به این شرکت‌ها بسیار لازم بود. این را مجلس تصویب کرد و دولت مکلف شد گزارش این نوع شرکت‌ها را به‌طور مستمر در حساب‌های خود منتشر کند.

در یک مورد دیگر، به وزارت مسکن و شهرسازی اختیار داده شده بود اموال و دارایی‌های خود را به قیمت کارشناسی بفروشد و تهاتر کند. این به نظر می‌رسید می‌تواند منشأ فساد باشد. ما پیشنهاد می‌دهیم به‌جای فروش از طریق قیمت کارشناسی، از طریق مزایده باشد. هم دولت و هم کمیسیون تلفیق و هم خود آقای لاریجانی مخالف این طرح پیشنهادی بودند؛ ولی این طرح با رای بالا در مجلس تصویب شد. در بند دیگری بنا بود بودجه اعتباری برای اشخاص حقیقی و حقوقی تعیین کنند و در واقع اعتبارات و تسهیلاتی که در نظام بانکی برای این اشخاص در نظر می‌گیرند، بر اساس این سقف باشد. متن این بند بسیار کنکسان و تفسیرپذیر بود و بانک‌ها می‌توانستند این اعتبار را هرطور که مایل بودند، تخصیص دهند و این خودش محل فساد و رانت بود. در اینجا ما مشخص کردیم این اعتبار باید مقید بشود به عملکرد مالی و تراکنش‌های بانکی اشخاص تا بیشتر زمینه شفافیت فراهم شود.

ضرورت همکاری مشترک بین فعالان حوزه شفافیت و مبارزه با فساد

احمد میربر، معاون رفاه اجتماعی وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی

باید ببینیم چه همکاری می‌توان بین نیروهایی که خواهان شفافیت و مبارزه با فساد هستند، تعریف کرد. هرکدام از سازمان‌های مردم‌نهاد و فعالان این حوزه در جای خود اقدامات مهم و مثبتی را انجام می‌دهند، اما اگر بتوان یک هماهنگی بین این نیروها ایجاد کرد، به‌طور قطع تأثیرگذاری آن بسیار بیشتر خواهد شد. هماهنگی بین نیروهایی که جداگانه کار می‌کنند، بسیار سخت است؛ برای مثال اگر یک سازمان باشد، بر اساس ساختار و تشکیلات خود کار می‌کند و سمت و سوی مشخصی دارند، اما وقتی نیروها جدا از هم باشند، زمان ارسال پیشنهادات خودشان را دارد؛ علایق و دیدگاه‌های متفاوت و برداشت‌های متفاوت از اولویت شفافیت و مبارزه با فساد را دارند و هماهنگ‌کردن آنها و داشتن یک پروژه مشخص، کار بسیار سختی است، افرادی در رسانه‌ها، دانشگاه‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد و در دولت هستند که دنبال شفافیت و پاسخ‌گویی بیشتر و کاهش فساد در کشورند. به نظر من مسلح‌ما باید درک چگونگی همکاری و رفتن به سمت یک اقدام و پروژه مشترک در این زمینه باشد. در اینجا حکمرانی شبکه‌ای با نظام تدبیر شبکه‌ای مطرح است که مختص زمانی است که افراد می‌خواهند با هم همکاری کنند، اما سازمانی ندارند؛ یعنی ما چگونه می‌خواهیم یک عقلانیت مشترک برای شبکه‌ها ایجاد کنیم تا به‌طور مشترک پیش بروند. مصوبات اخیر بودجه ۹۸ در

راستای شفافیت نویدبخش این همکاری بین فعالان حوزه شفافیت و مبارزه با فساد است.

فرانبد غیرشفاق بودجه از تهیه‌تا اجرا

محمود صادقی، رئیس فرانکسیون شفاف‌سازی و انضباط مالی مجلس شورای اسلامی
شکل‌گیری شبکه همکاری مشترک بین سازمان‌های مدنی درباره شفافیت بسیار خوشایند است. در رابطه با شفافیت بودجه باید اشاره کرد که مهم‌تر از احکام مندرج در بودجه، فرایند بودجه‌نویسی از تهیه در دولت تا اجرای آن است. این فرایند بسیار مبهم و غیرشفاف است. درحالی‌که مذاکرات صحن مجلس معمولاً درباره بدهای بودجه است، اما اصل بودجه و اعداد و ارقام آن در جداول پیوستی است که مورد غفلت قرار می‌گیرد. در کمیسیون تلفیق نیز تصویب پیشنهادات به صورت شفاف نیست. حتی برخی اوقات آنچه به‌عنوان مصوبه مجلس به بیرون گزارش می‌شود متفاوت با نظر نمایندگان است.

برآوردهای غیرواقعی درآمدها نیز در نهایت منجر به این موضوع می‌شود که دولت هرگونه می‌خواهد مانع را هزینه کند. بخش دیگر عدم شفافیت، شیوه استفاده از منابع صندوق توسعه ملی است. در بودجه سال ۹۸ بر اساس بند الحاقی ۲ تبصره ۴ مبلغ دو میلیارد و ۳۷۵ میلیون یورو از منابع صندوق در غیر موضوعات اساسنامه مصرف می‌شود. بخش دیگری از عدم شفافیت استثنانشدن قوه قضائیه از واریز سود ناشی از درآمدها به خزانه‌داری کل و مصرف تحت عنوان درآمد اختصاصی است.

ردیف‌های پنهان کننده بودجه در شهرداری
بهاره آروین، نماینده و رئیس کمیته شفافیت شورای شهر تهران

اگر سدهای بقی دولت در بودجه مشخص نشود، کل بحث بودجه‌نویسی و بودجه‌ریزی را زیر سؤال می‌برد. باین‌حال تجربه شهرداری تهران در انتشار بودجه نشان داد که قالب استاندارد ارائه آن و جزئیات مطرح در بودجه بسیار حائز اهمیت است. با توجه به عدم امکان بررسی جزبه‌جز، تمام ردیف‌ها توسط نمایندگان، انتشار بودجه در قالب استاندارد باعث می‌شود سازمان‌های غیردولتی بتوانند این وظیفه را برعهده بگیرند.

مهم‌تر از انتشار بودجه، انتشار عملکرد برخط بودجه است. شفافیت بودجه زمانی تضمین می‌شود که بوجه همیشه آن در مورد رصد قرار داد و این امر محقق نمی‌شود، مگر آنکه عملکرد بودجه به صورت برخط در اختیار سیاست‌گذاران و سازمان‌های غیردولتی قرار گیرد. ردیف‌ها بودجه در شهرداری بیش از آنکه شفاف‌کننده باشند، پنهان‌کننده‌اند. با توجه به اینکه ایجاد و حذف ردیف‌ها بسیار سخت و پیچیده است، سازمان مجری به‌جای ایجاد ردیف‌های جدید از ردیف‌هایی که موضوع آنها خاتمه یافته است برای کارهایی جدید استفاده می‌کند. این موضوع جدای از ابهام در ردیف‌ها و امکان ارائه اسناد هزینه با موضوعات متفاوت در قالب آنهاست.

حل نظام عدم شفافیت، نیازمند ارتباط بودجه با اهداف کلان نظام است

ماهرالنش، عضو مؤسسه دیده‌بان شفافیت و عدالت
بودجه باید در ارتباط با چشم‌انداز، سیاست‌های کلی، برنامه‌های پنج‌ساله و … باشد. حل نظام‌مند مسئله عدم شفافیت نیازمند ارتباط بودجه با اهداف کلان نظام است. بنابراین در اولین گام، چشم‌انداز برنامه‌های کلان باید واقع‌بینانه شود. در کام دوم این چشم‌انداز باید شاخص‌مدار شود. گام سوم آن است که برنامه‌های پنج‌ساله بر اساس شاخص‌ها و چشم‌انداز تدوین شوند. زمانی که بودجه‌ریزی نیز بر اساس این برنامه‌ها تدوین شود، آن‌گاه بودجه واقعی خواهد شد و عدم شفافیت‌ها از بین خواهد رفت. در نهایت ابرار تخصیص باید اصلاح شود.

جامعه مدنی باید دولت را ملزم به نوعی خانه‌تکانی کند

مجتبی امیری، رئیس هسته پژوهشی سلامت اداری و مبارزه با فساد دانشگاه تهران

تبدیل شفافیت به مطالبه‌گری عمومی ضرورت دارد. براین‌اساس جامعه مدنی باید دولت را ملزم به نوعی خانه‌تکانی کند. در اولین اقدام، تشکل‌های جامعه مدنی باید برنامه اقدامی برای خود ترسیم کنند. تدوین منشور فعالیت و تشکیل کمیته هماهنگی تشکل‌های جامعه مدنی منجر به عملکرد منسجم در جهت ارتقای شفافیت و مقابله با فساد خواهد شد. شناسایی و اجماع بر سر گلوگاه‌های راهبردی فساد و عدم شفافیت مانند برنامه‌محورنبودن کشور و مدیریت سلیقه‌ای و … توسط سازمان‌های غیردولتی و پیشبرد یک‌به‌یک آنها در قالب این تشکل‌ها به شفاف‌سازی و کاهش فساد در کشور منجر خواهد شد.

استفاده سازمان‌های غیردولتی از تجارب بین‌المللی

علیرضا دبیر، مدیرعامل جمعیت مردمی پیشگیری و مقابله با فساد

یکی از تعهدات کشور در کمیسیون ضدفساد مربوط به بودجه است. سرفصل‌های تعهدات این کنوانسیون در بخش بودجه عبارتند از: اطلاع‌رسانی تمام سرفصل‌های بودجه‌ای به عموم مردم، اطلاع‌رسانی شرایط گزینش شرکت‌ها و نهادهای انتخاب‌شده، پذیرش و بررسی شفاف شکایات در زمینه بودجه، تهیه برنامه ریسک و در نهایت ارزیابی برنامه‌های گذشته، تاکنون ۸۶ کشور دیدگاه‌های خود را در این زمینه در قالب گزارش‌ها ارائه کرده‌اند، بنابراین سازمان‌های غیردولتی و سازمان‌های اداری می‌توانند از تجربه‌های این کشورها استفاده کنند.

بیانیه

واکنش شرکت ملی صنایع پتروشیمی به پرونده ۶/۶ میلیاردیوربی

اعتراف به طلب پس از فشار افکار عمومی

● **شرق**: فشار افکار عمومی به‌واسطه اخبار منتشرشده از فساد در پرونده ۶٫۶ میلیاردیوربی تا اندازه‌ای بود که شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اینکه سال‌ها از پذیرش و رسانه‌ای‌کردن طلب هلدینگ خلیج فارس از شرکت بازرگانی پتروشیمی امتناع می‌کرد و بسیاری معتقد بودند علت آن، فشار بیرونی از سوی برخی از مالکان و مدیران PCC است، در نهایت در اقدامی درخور توجه، از شکایات شش‌ساله خود از شرکت بازرگانی پتروشیمی خبر داد.

به گزارش شانا، در متن توضیحات روابط عمومی شرکت ملی صنایع پتروشیمی تأکید شده است: «… هیچ‌یک از مدیران منصوب از سوی دولت در شرکت‌های پتروشیمی تولیدکننده محصولات پتروشیمی در دوره وقوع تخلفات و پس‌از آن، جزء متهمان پرونده نباشده نیستند و همچنین شرکت ملی صنایع پتروشیمی و شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس (هلدینگ خلیج فارس) نیز جزء شاکیان و مدعیان این پرونده هستند.

در این بیانیه به شیوه واگذاری شرکت بازرگانی پتروشیمی این‌گونه اشاره می‌شود: «در آبان‌ماه سال ۱۳۸۸ در یک اقدام عجیب، شرکت بازرگانی پتروشیمی به بخش خصوصی واگذار می‌شود. طبیعی است که ازاین‌پس یک شرکت خصوصی در حال فروش محصولات شرکت‌های دولتی و انتقال ارز آنها به کشور بوده و اشکال نیز از همین‌جا آغاز شده است. در ذات واگذاری فروش محصولات پتروشیمی دولتی توسط بخش خصوصی یک رانت (ویژه‌خواری) بزرگ نهفته بوده است. تا پیش از خصوصی‌سازی، اعطای امتیاز فروش همه محصولات شرکت‌های پتروشیمی دولتی متعلق به یک شرکت دولتی خالی از اشکال بود، اما اعطای این امتیاز بزرگ به یک شرکت خصوصی منجر به ایجاد رانت و مفاسد تبعی آن شده است… (بنابراین) شرکت بازرگانی پتروشیمی موظف بوده ارز حاصل از صادرات محصولات شرکت‌های پتروشیمی را به آنها بازگرداند. در سال ۱۳۹۰ که فاصله زمانی بین ارز آنها به مباردهای و ارز بازار آزاد بابت شد، تخلفات شرکت بازرگانی پتروشیمی آغاز می‌شود.»

در این قسمت، بیانیه مزبور به میزان بدهی شرکت بازرگانی پتروشیمی اشاره کرده و می‌نویسد: «شرکت بازرگانی پتروشیمی در سال ۱۳۹۰ به میزان ۳۰۲ میلیارد یورو و در سال ۱۳۹۱ به میزان ۱ میلیون یورو از حاصل از صادرات شرکت‌های پتروشیمی دولتی را به این شرکت‌ها بازنگردانده و به‌جای آن معادل ریالی این مقادیر را بر اساس نرخ ارز مرجع (۱۱۲۶ تومان) به آنها پرداخت کرده است. این در حالی است که تنها نرخ ارز مباردهای در آن سال‌ها، بین بازه ۲۰۰ تا ۱۲۰۰ تومان با ارز مرجع فاصله داشته است. موضوع اصلی ادعاه کنونی به رسیدگی به تخلفات مدیران این شرکت برای خیانت در امانت دراین‌باره است. شرکت بازرگانی پتروشیمی همچنین بخشی از مطالبات شرکت‌های پتروشیمی دولتی را با تأخیر تسویه می‌کرده و این‌مبالغ در حساب‌های این شرکت یا شرکت‌های طرف معامله یا متعلق به این شرکت باقی می‌مانده است، زیرا حجم گردش مالی منابع دولتی که بدون توجیه در اختیار این شرکت خصوصی قرار گرفته بود، بالغ بر سالانه بیش از ۵ میلیارد یورو می‌شد. تنها گردش این حساب‌ها در این بیانیه به شکرد مدیران وقت شرکت بازرگانی پتروشیمی به‌بهانه دوزرن تحریم‌ها اشاره می‌کند: «مدیران وقت شرکت بازرگانی پتروشیمی در آن زمان به بهانه تحریم‌ها، مبالغ حاصل از صادرات را در حساب‌های متعلق به اشخاص مختلف در خارج از کشور گردش می‌دادند یا نگه می‌داشتند.»

در بخش دیگری به بدهی کنونی این شرکت هم اشاره شده و می‌نویسد: «شرکت بازرگانی پتروشیمی افزون بر موارد یادشده، مبلغ ۵۰۰ میلیون یورو از مطالبات شرکت‌های تولیدکننده ناشی از صادرات سال ۱۳۹۲ این شرکت‌ها را هنوز به آنها بازنگردانده که اصل‌ووفرع این مبلغ نیز جزء ادعاها و شکایت‌های این شرکت‌هاست و در مراجع قانونی در حال رسیدگی است.» در اینجا شرکت صنایع پتروشیمی تمایز روشنی بین بدهی قبلی که در قالب واگذاری شرکت پترول تسویه شده و بدهی کنونی که با فرع آن، حدود ۷۰۰ میلیون یورو می‌شود، اشاره مشخصی نمی‌کند و بهتر آن است که مدیران آن، شفافیت بیشتری نسبت به بیان این تخلف نشان دهند.

در ادامه توضیحات آمده است: «از سال ۱۳۹۲ و استقرار دولت جدید نیز مالکان و مدیران شرکت بازرگانی پتروشیمی به اشکال مختلف به وزارت نفت فشار وارد می‌کردند که همچنان صادرکننده محصولات شرکت‌های تولیدکننده پتروشیمی باقی بمانند که در هر دو مورد این موضوع با مقاومت وزارت نفت به نتیجه نرسید و صادرات محصولات پتروشیمی دولتی که از سال ۱۳۸۸ تا سال ۱۳۹۲ در اختیار این شرکت خصوصی بود، از آنها گرفته شده و به خود شرکت‌ها و هلدینگ‌های تولیدکننده واگذار شد و پس از سال ۱۳۹۲ با همراهی قوه قضائیه، هیچ امتیازی نیز توسط وزارت نفت باوجود فشارهای وارده، به این شرکت داده نشد.»

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول ۹۷/۱۲/۲۳ و تاریخ چاپ آگهی نوبت دوم ۹۷/۱۲/۲۵ می‌باشد

روابط عمومی شرکت گاز مازندران